

Skrzyńska Antonina (Antoinette), rysownicza amatorka. W zb. BJ znajduje się rys. jej autorstwa (ol., sygn. „Antoinette Skrzyńska, l'an 1821 le 4: de Mai”). Praca, przedstawiająca pejzaż wiejski z chatą krytą strzechą, odznacza się szkolnym ujęciem i nieporadnością w oddaniu postaci ludzkich.

Kat. rys. architektonicznych ze zb. BJ, cz. 1, oprac. Horodyński P., W. 1989, s. 272 (poz. 1662).

I. Kopania

Skrzyńska Julia, artystka amatorka. W Muz. Książąt Lubomirskich przy ZNiO znajduje się jej autorstwa scena alegoryczna, rys. ol., sygn.: „Julie Skrzyńska”, z wyobrażeniem uskrzydłonej postaci kobiecej z dzidą i tarczą, stojącej pod palmą. Praca odznacza się wyraźną, zdecydowaną kreską, szkolnym, opartym o silne kontrasty operowaniem światłocieniem i nieumiejętnością oddania anatomii ciała ludzkiego.

Niewykluczone, że S. jest tożsama z Julią z Jaźwińskich Skrzyńską (ur. 1805, zm. 11 XII 1879), żoną (od 1822) Tadeusza Skrzyńskiego, właściciela m.in. Zagórzan. Skrzyńscy prowadzili tam otwarty dom, przyjazny artystom i uczonym (byli związani m.in. z Arturem Grottgerem i Wincentym Polem). Z inicjatywy Julii w pałacu w Zagórzanach funkcjonowała pensja dla szlachcianek. Możliwe, że ona sama także amatorsko zajmowała się działalnością artyst.

Dunin-Borkowski J.S., *Rocz. szlachty pol.*, t. 1, Lw. 1881, s. 548. – Kronika rodzinna, XIV, 1881 nr 22, s. 676. – Solski T., Zembatówna M., *Ambrożego Grabowskiego „Rękorysy Polaków. Prace malarzkie ziomków naszych”*. *Kat.*, Ze Skarbcza Kultury, 1953 z. 1, s. 157.

I. Kopania

Skrzyńska Tekla, malarka amatorka, w 1823 na warsz. wystawie sztuk pięknych pokazała (wykonaną w niewiadomej technice) kopię „większego obrazu ol.” Louisa de Moni *Głowa kucharki*.

Kozakiewicz.

J.P.

Skrzypecki (Skrypećkyj) **Stefan** (Stepan), w zakonie Samson (niekiedy podawane imię Sa-

lomon), bazylianin, malarz zakonny, ur. 15 I 1723 Chyrów k. Stryja, zm. po 1784 (wg *Ternopilskiego ... słownyka*: 1785 Czortków); syn Gabriela i Eudoksji. Będąc już malarzem, wstąpił 30 IX 1750 do zgromadzenia bazylianów w Dobromilu, a 10 XI 1751 złożył śluby zakonne. Wykonywanymi wówczas pracami malarskimi „zjednał sobie względy zakonu”. Wg źródeł archiw. po 4 l. wysłano go do Lwowa. Służył tam w monasterze Św. Onufrego, a potem w klasztorze Św. Jana; w lipcu 1755 otrzymał prezbiterat. Ok. 1758 przeniósł się do Żółkwi. W następnych l. mieszkał w ławrze w Uniowie (Uniejowie), gdzie w 1767 malował obrazy do ikonostasu do świątyni budowanej w tym czasie przy klasztorze w Wicyniu (obecnie Smerekiwka) k. Przemyślan; ikonostas, w którym znalazły się również sporo wcześniejsze ikony autorstwa Wasyla Petranowycza (Bazylego Petranowicza; atrybucja Mychajły Drahana) i Pawła (Pamba) Kozarkewycza (Kozarkiewicza) z 1759, został we fragmentach ocalony z pożaru w 1846 i przeniesiony do cerkwi w miasteczku Jezierna (obecnie wieś Ozierna) k. Zborowa. S. przebywał także w klasztorach w Bilinie Wielkiej k. Sambora (1773), Zadarowie k. Buczacza (1774), Szczepłotach k. Jaworowa (1775), Krasnopuszczy k. Brzeżan (1778) oraz w Podgórzanach k. Trembowli (1779), a także w nieodległym Strusowie i w Jazienicy k. Kamionki Buskiej. W 1784 był ihumenem i parochem w Czortkowie.

Barač S., *Wiad. o malarzach bazylikańskich*, Prz. Bibliograficzno-Archeologiczny, III, 1882, s. 117. – Kołaczkowski, *Wiadomości*, s. 313. – Голубець М. [Hołubec M.], *Малярї-Василіяни на тлі західноукраїнського церковного малярства XVIII в.*, *Записки чина святого Василя Великого*, t. 3, 1930, s. 449, 465. – *Українська радянська енциклопедія*, t. 13, Київ 1963. – Драган М. [Drahan M.], *Українська декоративна різьба XVI-XVIII ст.*, Київ 1970, s. 136 (jako Skrupnyćkyj Salomon). – Жолтовський П.М. [Żołtowskyj P.M.], *Художнє життя на Україні в XVI-XVIII ст.*, Київ 1983, s. 162. – *Енциклопедія українознавства. Словникова частина*, t. 8, Львів 2000. – *Тернопільський енциклопедичний словник*, t. 1, Тернопіль 2004, s. 680-681 (s.v. *Іконостас Озернянський*, Зілінко Р.); t. 4, Тернопіль 2009, s. 566 (I. Дуда, Г. Кушнерик). – Чуйко О. [Czućko O.], *Роль чину св. Василя Великого у розвитку культурно-мистецького життя Західної України XVIII століття*, *Вісник ХДАДМ*, 2006 nr 12, s. 154. – Tenze, *Влияние монастырской идеологии на формирование культурно-эстетических*